



— IV tromesečje —

Transevropska divizija

Grčka

- 42 Mali svetionik / 5. oktobar
- 45 Misioniranje mami / 12. oktobar
- 47 Čvrsto stajati za svoju veru / 19. oktobar
- 50 Sejač semena / 26. oktobar

Engleska

- 52 Hajde da pravimo džumbus! / 2. novembar
- 55 Lukina pobjeda / 9. novembar
- 57 Ljubav širom sveta / 16. novembar

Makedonija

- 60 Veronika svedoči o svojoj veri / 23. novembar
- 62 Molitva za dedu / 30. novembar
- 64 Deca za Isusa / 7. decembar
- 67 Sticati prijatelje za Isusa / 14. decembar

Island

- 79 Avanture u Bibliji / 21. decembar

Izvori

- 72 Program za trinaestu subotu / 28. decembar
- 75 „Znam da Isus voli me“ na grčkom i makedonskom jeziku
- 76 Recepti
- 78 Materijali za vođe

Vaši darovi na delu

Pre tri godine, deo dara trinaeste subote pomogao je kupovinu Biblija za decu u Izraelu, Pakistanu i Sudanu. Ova deca su dobila svoje Biblije za vreme letnjeg kampa u Izraelu. Oni su zahvalni što imaju Božju reč koja im pomaže u izgradnji njihove vere i svedočenju Božje ljubavi drugima. Hvala vam za vaše darove koji ljudima pomažu da slede Isusa.

Dragi vođo subotne škole,

Ovo tromesečje prikazuje Transevropsku diviziju. Više od 200 miliona ljudi živi u ovoj oblaci, ali je samo 83 526 adventista. To je u proseku 1 adventista na 2400 ljudi.

Trinaesti subotnoškolski dar ovog tromesečja pomoći će u prenošenju poruke o Božjoj ljubavi i Isusovom skorom dolasku milionima ljudi.

Jezička zabava

Pesme i reči na grčkom, makedonskom i islandskom prikazane su nakon priča iz tih zemalja tokom tromesečja.

Posebni izvori:

* **Dečje fotografije:** Misionske kartice sa dečjim slikama dostupne su na veb-sajtu. Neki pretraživači dozvoljavaju da se isprintaju preko cele stranice kako bi voditelji mogli da pokažu veliku fotografiju deteta za vreme vesti iz sveta. Proverite da li vaš pretraživač podržava štampanje ovih kartica u punoj veličini.

* **Korpica za dar:** Odštampajte misionku mapu (dostupnu na www.AdventistMission.org, zatim kliknite „Archives and Downloads“ i potražite je u odeljku „PDF/Media Files“). Svake sedmice kada deca ostvare svoj misionki cilj, dodaj jedno dete sa misionke kartice na mapu.

* **DVD Adventistička misija** prikazuje kratak video pripremljen naročito za decu. Obratite se svom pastoru za jedan primerak.

* **Više aktivnosti:** Posetite veb-sajt i kliknite na „Resources“, a zatim „Archives and Downloads“ za PDF fajlove koji uključuju dodatne aktivnosti, recepte i igre koje možete koristiti u subotnoj školi.

Mogućnosti

Trinaesti subotnoškolski dar ovog tromesečja pomoći će u:

- Izgradnji evangelizacionog centra u Ohridu, u Makedoniji
- Osnivanju internacionalne crkve i evangelizacionog centra u Atini, u Grčkoj
- Renoviranju ženskih spavaona na Njubold koledžu, u Engleskoj
- Pravljenju biblijskih 3D izložbi koje ilustruju Božju ljubav kroz teme velike borbe, širom Transevropske divizije
- DEČJI projekat: započinjanje programa pod nazivom Džumbus crkva (Messy Church, prim. prev.) - porodična aktivnost usmerena ka doseganju porodica širom Trans-evropske divizije.

1. Mali svetionik

Joana živi na selu na vrhu planine u zapadnoj Grčkoj. [*Pokaži Grčku na karti.*] U njenom selu nema adventističke crkve, pa se porodica vozi do podnožja planine u gradić koji je udaljen sat vremena od njihovog sela, kako bi bili u crkvi.

Iznenadjuća publika

Joana voli subotnu školu, naročito biblijske priče. Uživa da čita svoju subotnoškolsku pouku. Jednog dana Joana je ponela svoju Bibliju i pouku u školu. Za vreme odmora sela je na sunce da proučava pouku. Uskoro su se drugovi iz njenog razreda zaustavili da pitaju šta to čita.

„Proučavam biblijsku lekciju“, kazala je Joana.

„Kakvu biblijsku lekciju?“, pitala je jedna devojčica, misleći da je to za časove veronauke koju deca imaju dva puta sedmično.

„To je lekcija iz Biblije. Svake sedmice proučavam novu, a onda pričamo o tome subotom u crkvi“, odgovorila je.

„Čitaj nam svoju lekciju“, kazao je neko. Tako je Joana počela da čita prvu priču. Deca su slušala dok se nije oglasilo zvono pozivajući ih nazad na čas.

Veronauka na odmoru

Sledećeg dana, Joana je opet ponela napolje svoju Bibliju i pouku da čita. Ponovo su se oko nje okupila dece, ovog puta više nego juče. „Čitaj nam još jednu priču“, rekao je neko od njih. Joana je počela da čita drugu lekciju. Deca su pažljivo slušala dok ih zvono opet nije pozvalo unutra. „Ako se vratite poslepodne“, kazala je Joana, „pročitacu vam ostatak priče.“ Za vreme sledećeg odmora, nekoliko dece se vratilo i Joana im je doвршила priče. Deca su postavila nekoliko pitanja u vezi sa pričom.

Sledećeg dana Joana je pročitala narednu lekciju o Isusovom drugom dolasku. „Da li je istina da će Isus opet doći?“, upitao je jedan dečak.

„Da, istina je“, rekla im je Joana. „Uskoro će Isus opet doći sa svim anđelima koji su na nebu. Oni koji vole Isusa otići će na nebo s Njim.“ Zvono se oglasilo i deca su požurila nazad na čas.

Tako puno pitanja

Tog poslepodneva, neki Joanini prijatelji iz razreda uhvatili su je i obasuli pitanjima.

„Ti nisi pravoslavka“, rekao je jedan dečak. „Jesi li muslimanka? Slediš Alaha?“

„Ne, ja sam hrišćanka“, odgovorila je Joana. „Verujem u Isusa Hrista. Čitam Bibliju i poštujem ono što ona poučava o Bogu. U 2. Mojsijevoj, Božja pravila kažu da treba da Ga obožavamo sedmog, a ne prvog dana. Zato mi svetujemo subotu, a ne nedelju. Poštujemo i ostale zapovesti.“

Deca su postavljala pitanja, a Joana je odgovorala koliko je mogla. Ali morala je da požuri kući kako se njena majka ne bi brinula. Kazala je prijateljima da bi bila srećna da ponovo razgovara s njima i sutradan.

Molitva za prijatelje

Ali sledećeg dana Joanini drugovi iz razreda nisu došli da čuju priču. Joana je sama čitala biblijsku pouku. Nakon škole, neki od njenih prijatelja išli su kući sa njom, ali nisu joj postavljali pitanja o Bogu.

Joana je ispričala svojim roditeljima šta se dogodilo u školi te sedmice i porodica se moli da njeni prijatelji požele da saznaju više o Bogu i predaju Mu svoj život.

Joana ne odustaje u pokušaju da posvedoči svojim prijateljima o Božjoj ljubavi. Zatražila je od svoje subotnoškolske učiteljice DVD o Isusovom drugom dolasku da bi ga dala svojim prijateljima. Planira da nastavi sa nošenjem Biblije i lekcije u školu. „Čak i ako moji drugovi ne žele da dođu da slušaju priču, ja ću proučavati pouku“, kaže ona. „Drago mi je što sam mogla da im čitam biblijske priče i nadam se da će poželeti da čuju više o Bogu. Verujem da će se vratiti.“

Svetionik za Isusa

Joana je svetionik u svojoj školi, odsajujući svetlost Božje ljubavi tako da svi mogu da je vide. I mi možemo biti svetionici pričajući svojim prijateljima o Isusu. Još jedan način da budemo svetionici je donošenjem misionarskih darova u subotnu školu. Ovi darovi će pomoći da ljudi širom sveta saznaju da ih Isus voli.

Hajde da se molimo da Joanini prijatelji požele da saznaju više o Bogu. [*Završite molitvom.*]

Informativni odeljak

- Grčka je planinsko poluostrvo u jugoistočnom delu Evrope. Ova zemlja obuhvata preko 2 000 ostrva. Nema tačke u Grčkoj koja je od mora udaljenija više od 100 kilometara.

- Budući da Grčka ima tako veliku obalu, mnogi ljudi zarađuju za život pecanjem, a morska hrana zauzima dobar deo njihove ishrane.
- Glavni grad Atina datira iz vremena oko 1400 godina pre Hrista. Danas ona ima stanovništvo koje broji oko 640 000 ljudi.

2. Misioniranje mami

Niko živi u Atini, glavnom gradu Grčke. *[Pokaži Grčku na karti.]*

Nikovo otkriće

Kada se Nikova majka vratila na posao, Niko je ostao sa nekim prijateljima. Subotom je ta porodica išla u crkvu, pa je vodila Nika sa sobom. On je voleo da peva pesme i sluša biblijske priče.

Nedeljom je išao sa majkom u njenu crkvu. Međutim, nakon izvesnog vremena nije želeo da ide u dve različite crkve. Majka ga je upitala u koju crkvu bi želeo da ide i on je izabrao adventističku. „Puno učim u adventističkoj crkvi i mnogo je zabavnije“, kazao je. „Mama se nije bunila, pa sam prestao da idem u njenu crkvu.“

Kada je Niko shvatio zašto adventisti svetuju subotu, preneo je to svojoj majci. „Subota je Božji sveti dan“, kazao je. „Tog dana se Bog odmarao nakon stvaranja sveta. Bog želi da provede subotu s nama.“ Nikova mama je slušala, ali nije mogla da ide u crkvu s njim, jer je radila subotom.

Uslišena molitva

Niko se molio da njegovi roditelji počnu da idu s njim u crkvu. Onda je majka promenila posao i više nije morala da radi subotom. Zato sada kada može, odlazi sa Nikom u crkvu. „Ona kaže da treba da sledi moj dobar primer“, kaže Niko. „Tako sam srećan!“

Niko se moli da jednog dana njegovi mama i tata odluče da se pridruže crkvi. Ali on ne želi da ih prisiljava. Majku poziva na crkvene aktivnosti i proučava s njom svoju biblijsku pouku kad nije

preumorna nakon posla. Nedavno se pridružila crkvenoj grupi koja proučava Bibliju. Niko ide s njom na okupljanja, pa ga je pastor zadužio da čita Bibliju na sastancima.

Poučavanje učitelja

Nikov učitelj u školi pitao ga je zašto ide u crkvu subotom umesto nedeljom. „Kazao sam mu da je Bog odvojio subotu da bude Njegov sveti dan“, objasnio je Niko. „Konstantin je promenio dan za svetkovanje sa subote na nedelju. Bog nikad nije napravio tu promenu. On i dalje želi da Ga slavimo subotom.“ Njegov učitelj je pozeleo da sazna više o učenjima adventističke crkve.

Deca u Grčkoj imaju veronauku u školu, ali na njoj ne uče da slede Isusa. Niko želi da njegovi prijatelji uvide da je Biblija više od kolekcije priča, da Bog želi da oni budu Njegovi sledbenici i prijatelji, kao što to Niko uči da bude.

„Važno je biti veran kada znamo istinu“, kaže on. „Tada će naši učitelji i prijatelji iz razreda videti promenu koju Isus može da unese u naš život. Onda ih pozivamo u crkvu, pa će možda doći.“

Mi treba da živimo kao što je Isus živio kako bi drugi uvideli promenu u našem životu. To znači biti misionar. A kada donosimo svoj misionarski dar, mi pomažemo da više dece i odraslih sazna da ih Bog voli. I to znači biti misionar.

Misionarski odeljak

- Gotovo svi stanovnici Grčke su pravoslavne veroispovesti. Mnogi ne razumeju da adventista znači hrišćanin.
- Puno adventista koji žive u Grčkoj potiču iz drugih zemalja. Oni svedoče o svojoj veri susjedima i ljudima koje upoznaju, a iz iste su domovine. Na taj način grupa vernika raste.
- Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će pronalaženje mesta na kom će se okupljati grupa vernika imigranata iz glavnog grada Atine. Ova grupa će raditi na svedočenju putem seminara i misionarskih projekata.

Aktivnost

Hajde da pričamo na grčkom jeziku

Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Uobičajene fraze

Subotni blagoslov

Dobrodošli

Zdravo

Molim te

Hvala

Da

Ne

Doviđenja

Izgovor

ka-LO SA-va-to

ka-LOS –IR-tes

JA-su

pa-ra-ka-LO

ef-ha-ri-STO

ne

O-hi

ah-DI-oh

3. Čvrsto stajati za svoju veru

Viktorija živi u Atini, u Grčkoj. [*Pokaži Grčku na karti.*] Ona ide u državnu školu gde ima veronauku dva puta sedmično.

„Većina đaka nije baš zainteresovana za časove veronauke“, kaže Viktorija. „Oni ne čitaju Bibliju niti biblijsku lekciju, pa učitaljica mene pita da odgovorim na njena pitanja. Ona zna da ću ja znati odgovor.“

Viktorijina odluka

Ponekad studenti pitaju Viktoriju kako toliko zna o biblijskim pričama koje učiteljica obrađuje na časovima. Viktorija im kaže da ona ide u crkvu gde sa drugom decu proučava Bibliju.

Jednog dana Viktorija je odlučila da ponese svoju Bibliju na čas veronauke. *Možda će to pomoći drugim đacima da uvide da je Božja reč stvarna i važna*, razmišljala je. Viktorija je počela da nosi Bibliju u školu. Ponekad je u udžbeniku iz veronauke nedostajao važan deo biblijske priče, pa je Viktorija pitala učiteljicu za dopuštenje da priču pročita direktno iz Biblije. Ona joj je često to odobravalala.

Viktorija je želela da njeni drugovi iz razreda čuju kako Biblija opisuje određenu priču, pa ih je pozivala da na čas donesu svoju Bibliju ako je imaju. Međutim, većina dece je imala samo Novi zavet, pa su slušali Viktoriju kako čita.

Božji blagoslov

„Moji drugovi iz razreda i učiteljica poštuju moju veru“, kaže Viktorija. „Ovo je neobično, jer većina dece koja ne ide u državnu crkvu prolazi kroz teške trenutke zbog svoje vere. Ja osećam veliki blagoslov, jer mi Bog daje hrabrost da čvrsto stojim za svoju veru i upoznajem druge sa važnošću poznavanja Božje reči.“

Viktorija ne govori puno na času, tako da je potrebna dodatna hrabrost da se zauzme za svoju veru. Jednog dana učiteljica je videla Viktorijinog oca kako čeka devojčicu posle škole. Kazala mu je: „Vi ste blagosloveni što imate kćerku kao što je Viktorija.“

Mogućnost za svedočenje

Jednog dana nakon časa, Anđela, jedna od Viktorijinih drugarica iz razreda, zaustavila ju je u hodniku. „Možemo li da razgovaramo?“, upitala je. Anđela je polako pričala o problemu koji ima kod kuće. „Moj otac govori ružne stvari mojoj mami“, kazala je. Lice joj je porcvenelo dok je pokušavala da zaustavi suze. „Mislim da planiraju da se razvedu.“

Viktorija je u tišini slušala svoju drugaricu. Kada je Anđela završila, Viktorija joj je kazala da Isus može da joj pomogne u ovim teškim trenucima. „Možeš zatražiti od Isusa da pomogne tvojoj porodici“, rekla je Viktorija. „Bog te voli i On će ti pomoći. Samo veruj.“

Sledećeg dana Viktorija je donela Bibliju i dala je Anđeli. Unutra je zapisala neke biblijske stihove koje Anđela može da pročita sa svojim. „Molim se za tebe i tvoju porodicu“, rekla joj je. „Hajde da se sada pomolimo.“

Dve devojčice su se zajedno molile. Viktorija je želela da Anđela shvati da može da razgovara sa Isusom kao što to čini sa svojim drugaricama.

Molitva za Anđelu

Viktorija i njeni roditelji molili su se za Anđelu i njenu porodicu. Ohrabрили su Viktoriju da se moli s Anđelom kad god je to moguće, jer se u Grčkoj ljudi ne mole često za druge niti razgovaraju međusobno o Bogu.

Jednog dana Anđela je kazala Viktoriji da je njena majka pronašla spisak biblijskih stihova u Bibliji i porodica ih je zajedno čitala. „Kazala sam mojim roditeljima da si se molila sa mnom“, rekla je Anđela. „Mi sada čitamo Bibliju i molimo se zajedno. Tata se ne svađa i ne viče kao ranije, i moji roditelji deluju srećniji. Hvala ti! Hvala ti!“ Viktorija se nasmešila. Znala je da je Bog uslišio njene molitve. „Nadam se da će deca na veronauci naučiti dovoljno o Bibliji i Isusu kako bi Ga voleli kao ja“, kaže Viktorija.

Poziv

Ljudi u Grčkoj ne razgovaraju s drugima mnogo o religiji. To otežava svedočenje o Božjoj ljubavi. Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja, pomoći će vernicima u Grčkoj da nauče nove načine na koje mogu posvedočiti drugima o Božjoj ljubavi. Hvala vam što pomažete drugim ljudima da proslave dobre vesti o Isusu.

Misionski odeljak

- Gotovo svaki Grk je član grčke Pravoslavne crkve. Ta religija se usredsređuje na tradiciju i ceremonije, a ne na svedočenje Isusove ljubavi.
- Samo 500 adventista ima u celoj Grčkoj. To je u proseku 1 adventista na 20 000 ljudi. Molite se da vernici u Grčkoj, kao što su Viktorija i njena porodica, budu spremni da posvedoče drugima o Isusu.
- Da biste saznali više o životu u Grčkoj, gledajte DVD Adventistička misija.

4. Sejač semena

Fano ima 11 godina i živi u Atini, u Grčkoj. *[Pokaži Grčku na karti.]* On je sejač semena. Drugoj deci govori o Bogu.

Fano ostaje u produženom boravku kada njegova mama mora da radi do kasno. Ima dana kada deca završe svoj domaći, Fano ih okupi i priča im priče o Isusu. „Ja im govorim kako je Isus isceljivao ljude i kako je postupao s njima nežno i s ljubavlju“, kaže Fano.

Fanovi posebni prijatelji

Fano ima dva posebna prijatelja, Aleksa i Anđeliku. Njihove majke ponekad rade do kasno, pa ih Fanova majka pokupi kada dođe po njega. Dok čekaju roditelje, Fano voli da im priča priče o Isusu. Prošlog leta Fano je pozvao Aleksa i Anđeliku na letnji kamp. Roditelji su decu pustili sa zadovoljstvom. U prvom trenutku Aleks nije bio siguran da želi da ide, ali se jako dobro proveo. Išli su na plivanje i igrali igre i imali biblijske časove svakog dana. Kada je došlo vreme da idu kući, Anđelika nije htela da krene. Oboje su zamolili roditelje da ih puste na kamp i sledeće godine.

Sejanje semena

Često se Aleks i Anđelika, kada roditelji kasno dođu po njih, pridruže Fanovoj porodici u večernjem bogoslužnju. Slušaju kako se Fanova porodica moli.

Jednog dana Anđelika je pitala Fana zašto se njegovim ne mole molitvom Oče naš. „Mi se molimo tom molitvom“, kazao je Fano. „Ali volimo da upućujemo Bogu i sopstvene molitve. On je naš prijatelj i želi da razgovaramo s Njim kao što pričamo sa svojim prijateljima. Kada se molimo molitvom Oče naš, ne možemo da navedemo specifične stvari koje nas brinu. Ali kad se molimo Bogu kao prijatelju, možemo Mu reći sve šta nas muči ili raduje.“

Fano se molio da njegove reči budu kao seme posejano u njihovim srcima. Jednog dana, nedugo nakon ovog razgovora, Anđelika je ostala na porodičnom bogoslužnju dok je čekala mamu. Nakon

bogoslužnja je pitala kako da se moli sopstvenom molitvom. Fanova majka učila ju je kako da se moli. Ona je pažljivo slušala, i sledeći put kad je ostala za bogoslužnje, molila se bez ičije pomoći.

Fano je pozvao svoje prijatelje da pođu s njim u crkvu, i oboje su bili. Sviđa im se subotna škola, ali ne mogu da idu kada imaju školske aktivnosti subotom. Fano se moli da seme koje je posejao u njihovom životu, donese rod jednog dana i da pomogne njegovim prijateljima da traže od Isusa da bude i njihov poseban prijatelj.

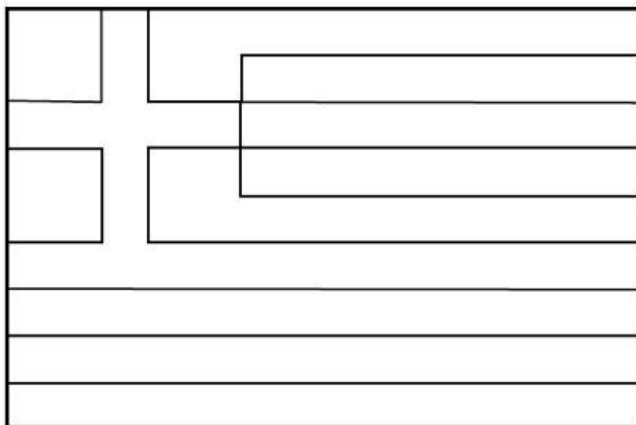
Sejanje još semena

Fano seje i dalje za Isusa. Mi možemo da sejemo seme u školi, susjedstvu i gde god idemo tako što ćemo govoriti drugima o Isusu. A kada dajemo svoje misioniske darove, mi sejemo seme vere u životu nekoga koga možda nećemo ni upoznati dok ne stignemo na nebo.

Misioniski odeljak

- Adventistima u Grčkoj je teško da iznajme zgradu i koriste je kao crkvu. Neke religiozne vođe ne žele da druge crkve iznajmljuju javnu imovinu.
- Internacionalna crkva koja se okuplja u Atini ne može više da stane u svoju iznajmljenu salu. Grčke vođe žele da kupe zgradu koju će koristiti kao crkvu i kao misioniski centar gde ljudi mogu da nauče kako da svedoče drugima o svojoj ljubavi prema Isusu.
- Molite se da im Bog pomogne da nađu zgradu i da adventisti širom sveta daju veliki dar trinaeste subote koji će im pomoći da kupe zgradu.

Aktivnost Grčka zastava



NAIZMENIČNO PLAVE I BELE TRAKE. POČINJE SE I ZAVRŠAVA SA PLAVOM.
GORNJI LEVI UGAO: BELI KRST SA PLAVOM POZADINOM.

5. Hajde da pravimo džumbus!

[Zamolite dva starija školska dečaka i jednu devojčicu da iznesu vesti u prvom licu.]

Učiteljica: „Molim vas!“ Devetogodišnji Tomas* stajao je pred crkvenim vratima uplakanog lica. „Učinio sam sve da dovedem moje roditelje u Džumbus crkvu, ali oni neće da dođu. Molim vas, mogu li da dođem bez njih?“

Žena koja je sedela za prijavnim stolom zagrlila je Tomasa. „Naravno da možeš“, kazala je. Prstom je pozvala vernicu crkve koja je stajala u blizini i upoznala je sa Tomasom. On se zahvalno nasmešio i krenuo prema prostoriji za kreativnu radionicu u kojoj je Džumbus crkva trebalo upravo da počne.

Devotogodišnjak moli da ide u crkvu? Da, ako je u pitanju Džumbus crkva. Šta je zapravo Džumbus crkva? To je zanimljivo – i ponekad haotično – bogoslužjenje za decu i njihove roditelje, bake, deke

koji inače ne dolaze u crkvu. Kada se prvi put krenulo s ovim programom, uglavnom su došla adventistička deca. Danas mnoge porodice žele da dođu u Džumbus crkvu, pa su adventistička deca lepo zamoljena da ostanu kod kuće kako bi neadventistička deca došla i naučila da vole Isusa.

Hajde da pozovemo troje dece koja će nam kazati šta im se najviše sviđa u Džumbus crkvi.

Ben: U Džumbus crkvi može da nastane džumbus, ali je zabavno! To je misijski program za decu, ali dolaze i njihovi roditelji.

Ja pripadam „Čvoru“, najstarijoj grupi. Umesto kreativnih radova, mi radimo na izviđačkim veštinama kao što su poznavanje zvezda, svetionici, pravljenje sveća i ishrana. Ja volim astronomiju, pa mi je poznavanje zvezda do sada najomiljenija veština.

Većina dece koja dolazi u Džumbus crkvu su iz neadventističkih domova. Ja dolazim jer moji roditelji vode crkvu. Mi se trudimo da budemo dobar primer drugoj deci i pomažemo im da saznaju više o Isusu.

Abigejl: Moj omiljeni deo u Džumbus crkvi su kreativni radovi. Prošli put smo obrađivali priču o deset devojaka. Nakon toga smo pravili svetiljke kao podsetnik da budemo spremni za Isusov dolazak.

Jednom smo pričali o sejaču i raznim vrstama semenja. U kreativnom delu smo najlon čarapu napunili zemljom i stavili unutra seme trave da bi izgledalo kao gusenica. Zavezali smo je i stavili plastične oči sa zenicama koje se pomeraju, i žicu umesto antena. Ponedeli smo to kući i zalivali. Moja gusenica i dalje raste. Kada god je vidim, setim se priče o sejaču.

Pozvala sam dve devojčice iz moje škole koje ne idu ni u jednu crkvu, da dođu u Džumbus crkvu. Kada dođu, sedim s njima. Želela bih da pozovem neke moje susede za koje mislim da bi uživali u programu. Ali trenutno nemamo mesta za više dece. Imamo preko 200 njih i već pucamo po šavovima!

Luka: Luk, moj drug iz škole, pozvao me je u Džumbus crkvu. Mislio sam da će biti dosadno, jer sam smatrao da je svaka crkva dosadna. Ali Luk mi je rekao da je super, pa sam odlučio da odem.

Malo sam imao tremu, ali kada smo stigli bilo je tako puno dece i svi su bili uzbuđeni, pa sam shvatio da može da bude veoma zabavno. Radili smo kreativne radove i slušali biblijsku priču. Onda smo pevali puno pesama. Ja ih nisam znao, ali bile su zanimljive. Na kraju smo zajedno večerali.

Pričao sam mami kako smo se super proveli i pitao je da li mogu da idem opet. Sledeći put je i ona krenula sa mnom. Pomagla je u kuhinji i uživala u razgovoru sa ostalim odraslima.

Od tada stalno dolazimo, i mama i ja. Luk je bio u pravu. Džumbus crkva je stvarno super.

Učiteljica: Džumbus crkva je zabavan, „džumbusast“ i veseo način da posvedočimo našim drugarima o Božjoj ljubavi. Crkve u drugim zemljama žele da nauče kako da organizuju Džumbus crkve za svoje porodice. Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će im da to nauče kako bi više dece i njihovih porodica saznalo da je Bog ljubav i da voli da nam s Njim bude zabavno.

**Ime je promenjeno.*

Misionski odeljak

- Džumbus crkva dobrodošlicom dočekuje ljude u zabavno porodično poslepodne gde deca i odrasli mogu da uče o Bogu.
- Roditelji dolaze sa svojom decom i pomažu im u kreativnim radovima. Oni zajedno slušaju biblijske priče i pevaju pesme o Isusu. Nekoliko odraslih se pridružilo biblijskoj grupi za proučavanje nakon pohađanja Džumbus crkve. Ostali dobrovoljno pomažu kako bi Džumbus crkva uspešno funkcionisala.
- Mnoge crkve traže da nauče više o Džumbus crkvi, pa Transevropska divizija planira da održi obuku sa vođama u svakoj zemlji te divizije kako da sami organizuju Džumbus crkvu.

- Deo trinaestog subotnoškolskog dara 28. decembra ove godine pomoći će ovim ljudima da osnuju sopstvene Džumbus crkve kako bi više dece naučilo nešto o Bogu.

6. Lukina pobeda

Luk je tiho stajao pored majke dok je ona razgovarala sa direktorom škole. Njegove oči zaustavile su se na raznobojnom lišću koje se nalazilo na velikom papirnom drvetu postavljenom na zid. Na svakom papirnom listiću stajalo je ime. Po krošnjama su bile rasute i crvene jabuke. Luk se pitao šta one označavaju.

„Ovo je naše drvo dostignuća“, kazala je direktorka približavajući se Luku i gledajući u zid. „Lišće i jabuke su nagrade za primerne đake. Kada oni učine nešto kako bi pomogli drugima, u petak na našem veću budu nagrađeni listom ili jabukom. Divno je, zar ne?“

Luk je klimnuo glavom. Pitao se da li će on ikada dobiti neku takvu nagradu.

Lukina nova škola

„Zašto ne dovedete Luka sledeće sedmice i dozvolite mu da se oproma nekoliko dana u školi Njubold?“, pitala je direktorka. „Ako mu se dopadne, možete ga upisati.“

Majka se zahvalila ženi. Zatim je, dok su Luka i ona izlazili iz škole, upitala: „Da li bi želeo da ideš nekoliko dana u školu Njubold pre nego što odlučiš da želiš tu da se upišeš?“

Luk je klimnuo glavom i stidljivo se nasmešio.

On je išao u državnu školu. Bio je tih i osećao se kao da ga niko ne voli. Nekad su mu se drugi đaci rugali. Bio je dobar đak, ali ponekad nije želeo da ide u školu. Majka se pribojavala da će, ukoliko se nešto ne promeni, Luk početi da mrzi školu. Onda je jedna prijateljica ispričala majci za školu Njubold, malu adventističku školu nedaleko od njihove kuće. Odlučila je da vidi da li će ona biti dobra za Luka, i zato su njih dvoje posetili školu.

U ponedeljak majka ga je probudila i kazala da će mu to biti prvi

dan u njegovoj novoj školi. Luk je ustao i obukao se. Imao je tremu od upoznavanja nove učiteljice i drugova u razredu, ali se nadao da će pronaći prijatelje u svojoj novoj školi.

Direktorka je krenula sa Lukom u njegov novi razred, a učiteljica ga je toplo pozdravila. „Dečaci i devojčice“, kazala je, „ovo je Luk, vaš novi drug. Hajde da mu danas ukažemo naročitu dobrodošlicu, može?“ Tako je i bilo. Deca su ga pozivala da se igra s njima za vreme odmora i sedela s njim za pauzu za ručak. Niko mu se nije rugao niti ga zadirkivao, a učiteljica je pohvalila njegov rad. Kada se škola završila tog dana, Luk je izašao sa jednim od novih drugara. Video je da ga majka čeka.

„Kako je bilo danas?“ upitala ga je.

„Bilo je dobro!“, kazao je Luk. „Imam tri nova druga, a učiteljica je divna!“

Majka mu se nasmešila. „Drago mi je da ti se dopala škola. Šta misliš, da li bi voleo da budeš ovde đak?“

„Da, mama“, kazao je. „Sviđa mi se ova škola.“

Privikavanje

Bilo je dosta toga na šta je Luk trebalo da se navikne u novoj školi. Nikada ranije nije imao biblijske časove ili bogoslužjenje u učionici. Ali njegova učiteljica i drugovi iz razreda pomogli su mu da pronađe biblijske stihove o kojima su proučavali i da nauči pesme koje su pevali na bogoslužjenjima.

U petak cela škola se okupljala u velikoj dvorani na bogoslužjenju. Direktorka je ustala da bi objavila nagrade za tu sedmicu. Kako je koje ime bilo prozvano, đaci su aplaudirali dok je nagrađeni išao napred da primi svoj list.

Jednog petka kada je učiteljica prozivala nagrađene, Luk je čuo svoje ime. Iznenadio se, ali ga je prijatelj potapšao: „Idi da uzmeš nagradu!“, kazao mu je. „Zaslužio si je!“

Dok je koračao do mesta gde će primiti nagradu, čuo je aplauz đaka. Nasmešio se dok mu je direktorka uručivala list. „Luk, zaslužio si ovu nagradu, tako sam ponosna na tebe.“

Te večeri Luk je s ushićenjem pričao mami i tati o svojoj nagradi.

„Tako sam srećan što ste mi dozvolili da idem u školu Njubold“, kazao je. „Stvarno mi se sviđa.“

Luk je osetio promenu koju može da donese adventistička škola. Naši misijski darovi pomažu osnivanje adventističkih škola širom sveta. Hajde da se molimo za decu kao što je Luk, koja uče o Isusu zato što pohađaju adventističku školu.

Informativni odeljak

- Engleska je zemlja koja obuhvata deo ostrva poznato kao Britanija, zajedno sa Škotskom i Velsom. Ove tri zemlje se, zajedno sa severnom Irskom, nazivaju Ujedinjeno Kraljevstvo.
- Ujedinjeno Kraljevstvo broji stanovništvo od oko 67 miliona ljudi. Više od 70 procenata njih izjašnjavaju se kao hrišćani (katolici ili protestanti), a manje od 3 posto je muslimana. Više od 23 procenta se izjašnjavaju kao nereligiozni ljudi.
- Adventistička crkva broji oko 33 900 članova, što je jedan vernik na 2000 hiljade ljudi.

7. Ljubav širom sveta

Subotno je jutro u Engleskoj. Sunce se probija kroz crveno i zlatno lišće, a rosa se sija na travnjaku dok koračamo prema crkvi na kampusu Njubold koledža. Pratimo zvuk dečje pesme i pronalazimo njihov subotnoškolski razred.

„Bele, žute, crne sve, pa i one smeđe, gle, Isus voli decu malu sveta tog.“ Pesma kao da je napisana upravo za ovaj subotnoškolski razred, jer njegova deca potiču iz celog sveta – Afrike, Evrope, Azije i Amerike.“ Hajde da upoznamo neke od njih.

Fehin

Fehinini roditelji su iz Nigerije. [*Pokaži Nigeriju u zapadnom delu Afrike.*] Kada ide da poseti Nigeriju, nosi lutke sa sobom kako bi nje-ne rođake i drugarice mogle da se igraju.

„Neki ljudi, čak i u velikom gradu, nemaju dovoljno hrane“, kaže Fehin. „Zato ja zamolim roditelje da im pomognemo. Sledeći put kada budemo išli, volela bih da poneseš nešto za siromašne.“

Kada odrastem, volela bih da budem zubar. Vratila bih se u Nigeriju i pomogla ljudima tamo. Kupovala bih lekove i hranu za decu.“

Marko

Markovi roditelji su iz Indonezije. [*Pokaži Indoneziju na karti.*] „U Indoneziji je jako vruće“, kaže Marko. „Neki ljudi su bogati, a drugi jako siromašni. Iznenadio sam se kada smo zaustavili auto na ulici, a deca su nam kucala na prozor proseći novac. Moj tata im je dao nekoliko novčića. Ja sam bio žalostan što oni moraju da prose.“

Trudim se da govorim mojim rođacima i prijateljima koji tamo žive, da je Bog stvorio ovaj svet. Mnoga deca u Indoneziji ne znaju za Isusa.“

Bela

Belina porodica potiče iz Zimbabvea. [*Pokaži Zimbabve u jugo-istočnoj Africi.*] „U Zimbabveu je vruće“, kaže ona. „Tamo ima puno životinja koje nemamo ovde u Engleskoj, na primer guštera i zmija.“

Neki ljudi žive dosta dobro u Zimbabveu, ali u pojedinim mestima nema hrane, a voda je retkost. Kada smo otišli u Zimbabve, poneli smo polovnu garderobu i dali je ljudima u selu mog oca.

Na Božić naša subotna škola u Engleskoj pravi paketiće u kutijama od cipela i to šaljemo deci koja žive u drugim zemljama. U kutiju možemo da stavimo igračku, četkicu i pastu za zube, čarape i možda neke japanke. Deca koja dobiju ove poklone, srećna su što mogu da imaju te stvari.“ U Zimbabveu sam videla puno bolesnih ljudi. Neki su oslepeli od infekcija oka. Ja želim da postanem lekar kako bih mogla da im pomognem.

Ali ja mogu već sada biti misionar, ovde u Engleskoj. Mi imamo program koji spaja decu sa starijim ljudima. Ja imam jednu baku i volim je. Ona je usamljena. Nema porodicu koja živi blizu nje, pa je ona moja baka. Ja joj pevam, a mama i ja je pozivamo u crkvu. Ja je posećujem i ona me uči onome što bake vole da rade, kao što je slikanje i pravljenje kolača.“

Kenzi

Kenzina majka je iz Rumunije. Ona i njena porodica često idu tamo. „Neki ljudi u Rumuniji su veoma siromašni“, kaže ona. „A neka deca žive u sirotištima. Kada idemo u Rumuniju, nosimo im hranu.

Crkve u Rumuniji u koje mi idemo su prepune!“, kaže ona. „Tamo ima puno adventista.

Ja se kod kuće igram sa mojom komšinicom. Ona nije adventista i ja želim da je pozovem na naš božićni program. Imaćemo žive životinje. Biće to napolju, a imaćemo i uličnu pijacu da izgleda kao Vitlejem.“

Svedočiti bez obzira gde smo

Gde god živimo možemo pričati drugima o Isusu. Možemo da se molimo za njih i delimo s njima ono što imamo. Kada subotom damo misionarski dar, mi pomažemo drugima da čuju za Isusa. Hajde da ove sedmice budemo misionari gde god da se nalazimo. Naš dečji dar trinaeste subote pomoći će deci širom Transevropske divizije da nauče više o Bogu. Hajde da štedimo novac da bismo dali veliki dar 28. decembra.

Misionarski odeljak

- Ljudi iz svih zemalja sveta žive u Evropi. Mnogi su došli da bi pronašli bolje poslove ili slobodu da rade ono što žele.
- Milioni ljudi u Transevropskoj diviziji ne znaju da ih Isus voli. Deo trinaestog subotnoškolskog dara pomoći će u osnivanju programa Džumbus crkve u svakoj zemlji ove divizije.

- Džumbus crkva je zabavni program na koji mogu da dolaze cele porodice, i gde odrasli i deca zajedno uče koliko ih Isus voli.

8. Veronika svedoči o svojoj veri

Veronika živi u Makedoniji. [*Pokaži Makedoniju na karti.*] Ima 10 godina i svakog dana piše svoj dnevnik. „Ja pišem o Isusu“, kaže ona. „Nekad pišem o propovedi koju sam čula u crkvi ili o biblijskom stihu koji sam pronašla. Nekad zapišem molitvu ili odgovor na molitvu. Dobro je zapisivati ove stvari da bih se kasnije mogla podsetiti.“

Veroniak voli Boga i voli da Ga proslavlja u crkvi. Međutim, njena porodica ne dolazi često u crkvu. Ona se moli da njeni roditelji predaju jednog dana svoje srce Isusu.

Veronikina propoved

Jedne subote Veronika je upitala roditelje da li bi mogla da im propoveda. Napravila je kobajagi propovedaonicu od jastuka i stavila plišane igračke umesto publike. Njen otac je ostavio papir koji je držao, a maćeha je sela da je sluša. Duboko je udahнула i započela priču.

„Neka žena na aerodromu je kupila keks koji je planirala da pojede dok čeka avion. Sela je na jednu stolicu, a pored nje je seo neki čovek. Zahvatio je rukom keks iz kese i počeo da ga jede. Žena se iznenadila. *Zašto on jede moj keks?* Pitala se. *Nije zamolio da ga dobije, nije čak rekao ni hvala!* Nije kazala ništa, ali je i ona posegnula za keksom. Čovek je uzeo sledeći keks iz kese i pojeo ga. Žena i dalje ništa nije govorila. Kada je sav keks nestao, čovek je ustao i otišao. Žena je bila ljuta na njega.

Kada je potražila avionsku kartu u torbici, otkrila je svoje pakovanje keksa u njoj. *Ja sam uzela čoveku keks i naljutila se na njega, a on nije rekao ni reč, razmišljala je u sebi. Trebalo je da budem spremna da podelim svoj keks, ali nisam bila.* Žena je iz ovog iskustva naučila da treba da bude darežljivija, a ne da osuđuje druge.“

Veronika je ponovila neke od svojih omiljenih biblijskih tekstova i onda pozvala roditelje da se mole s njom. Otac joj je kazao da je vrlo ponosan na nju.

Svedočiti prijateljima

Veronika želi da svi saznaju da ih Isus voli. Ali doskora nije znala kako da svojim prijateljima u školi posvedoči o ljubavi koju gaji prema Isusu. Zato se molila i tražila od Boga pomoć da kaže prave stvari kako bi deca shvatila da ih Bog voli.

Sledećeg dana na pauzi za ručak, Veronika je razgovarala sa nekom decom. „Jednog dana vrlo skoro, Isus će doći i povesti na nebo ljude koji Ga vole. Mi moramo biti spremni ili nećemo moći da idemo“, kazala je. Neka deca su joj se potsmevala, ali je ona nastavila da priča.

„Ne slušamo te“, rekao je jedan dečak i počeo glasno da priča sa svojim drugom. Veronika se nije dala obeshrabriti. Nastavila je da govori onima koji su hteli da slušaju, pričajući da ih Isus voli i da želi da ih povede sa sobom na nebo kada bude došao.

Mila se nije smejala

Jedna devojčica, Mila, nije se smejala Veroniki. Ona je samo slušala. Nakon časa Mila joj je postavila nekoliko pitanja o tome kako će nebo izgledati i kako će to biti kada Isus dođe. Veronika je je odgovorila najbolje što je umela. Mila ima časove subotom, pa je Veronika još nije pozvala u subotnu školu, ali pričala joj je o tome. Veronika se moli za Milu i traži od Boga da pomogne njenoj drugarici da shvati istinu.

Veronika želi da svi saznaju da ih Bog voli. „Isus će promeniti naše srce ako Mu mi to dozvolimo. Moramo dopustiti Isusu da nas promeni da bismo bili spremni kad dođe da nas povede na nebo“, kaže ona.

I u pravu je. Mi možemo da govorimo našim prijateljima da ih Isus voli i da želi da ih povede na nebo. I možemo da damo naš misionarski dar kako bi ljudi koje ne poznajemo saznali da Bog voli i njih. Hajde da uvek donosimo dar u subotnu školu da bi više ljudi imalo priliku da čuje da Bog želi da živi s njima zauvek.

Informativni odeljak

- Makedonija je mala zemlja koja leži na severnoj granici Grčke. Glavni jezik je makedonski.
- Gotovo 65 posto makedonskog stanovništva pripada Pravoslavnoj crkvi. Većina preostalog naroda su Albanci koji žive na zapadu Makedoniju, blizu Albanije. Oni su uglavnom muslimani.

9. Molitva za dedu

David ima 7 godina. On živi u Makedoniji, maloj zemlji u centralnom delu Evrope. *[Pokaži Makedoniju na karti.]*

Ljubav prema dedi

David i njegova porodica žive u istoj kući sa dedom i bakom. On ih mnogo voli i često provodi vreme u razgovoru s njima. Baka voli Isusa, ali deda ne veruje u Boga. To vrlo žalosti Davida. Deda ne želi da sluša ljude koji govore o Bogu, čak ni Davida.

Deliti poklon

Svakog dana David se molio da Bog učini dedu spremnim da sluša o Isusu. Jednog dana Bog je uslišio njegovu molitvu na interesantan način. David je dobio poklon, malu Nojevu barku sa puno plastičnih životinja. Ushićeno je pojurio kod dede da mu pokaže poklon. Ispraznio je kutiju i zamolio dedu da mu pomogne da sastavi barku. Onda ga je zamolio da mu pomogne da napravi scenu sa barcom i životinjama.

Deda nije znao priču o Noju, pa mu je David ispričao. Onda je deda iznenadio Davida tražeći da donese Bibliju da pročitaju priču zajedno i saznaju kako da naprave scenu dolazećeg potopa.

Učenje priče

David je otrčao i doneo Bibliju. Pronašli su priču i deda ju je naglas pročitao. Onda je pronašao veliko parče šper ploče, a David je pomogao dedi da podele životinje u parove i stave ih u kolonu koja se kreće prema barci.

Deda je pitao ko su ljudi koji su u sklopu ovog seta, i David je objasnio da su to Noje, njegova žena, njihova tri sina i snahe, pa ih je postavio na stazu kojom su se životinje približavale barci. „Kada smo završili, ponovo sam ispričao dedi priču“, kaže David. Rekao sam mu da nakon što je Bog zatvorio vrata barke, kiša je padala 40 dana. Kada je prestala, bila je potrebna čitava godina da se zemlja osuši i da Noje i njegova porodica izađu iz barke sa životinjama.

Kad su deda i David završili pravljenje scene, David je zamolio dedu da napiše neke biblijske stihove na ploči kako bi razradio priču. Deda je prepisao neke biblijske stihove. U jednom uglu je napisao: „Hvala Gospodu što se brinuo za nas.“ „To je fantastično!“, rekao je David.

Zajedničko proučavanje

Nakon što je projekat sa Nojevom barkom bio gotov, David je tragaو za drugim načinima na koje bi pomogao dedi da razmišlja o Bogu. „Zamolio sam dedu da mi pomogne da naučim biblijsku pouku za subotu. Tražio sam da mi on čita lekciju i biblijski tekst nekoliko puta u toku sedmice da bih ja mogao da naučim. Ustvari sam želeo da ih i on upamti.

„Toliko ga volim i želim da ide s nama na nebo“, kaže David s osmehom.

Dečaci i devojčice, hajde da se molimo za Davidovog dedu i sve članove naše porodice koji treba da predaju svoje srce Isusu. Setite se, i vaši misioski darovi pomažu ljudima da saznaju za Isusa!

Misionski odeljak

- Makedonija ima samo oko 500 adventista od 2.6 miliona ljudi. To je jedan adventista na 4 000 ljudi.

- Teško je pronaći ljude koji su spremni da slušaju adventiste kako svedoče o svojoj veri, ali vernici se trude da govore drugima koliko ih Isus voli. Oni dele knjige i pozivaju ljude da dođu u crkvu.
- Molite se da deca i odrasli pronađu ljude čija srca su otvorena za poruku Božje ljubavi.

Aktivnost

Hajde da pričamo na makedonskom jeziku

Slede reči na makedonskom jeziku, zvaničnom jeziku Republike Makedonije. Naglašeni slogovi su napisani velikim slovima.

Dobro jutro	DO-bro U-tra
Zdravo	Z'DRA-va
Dobrodošli	do-bre-DOJ-de
Molim te	te MO-lam
Hvala	bla-GO-da-ram
Da	da
Ne	ne
Doviđenja	pri-JAT-no

10. Deca za Isusa

Adventistička deca u Makedoniji ozbiljno shvataju svoju veru. Većina dece ne zna puno o Isusu i retko kad ide u crkvu. Hajde da upoznamo nekoliko adventističke dece i vidimo kako oni drugima svedoče o Božjoj ljubavi.

Danijel

Danijel ima 7 godina i ide u drugi razred. O Isusu je pričao svom prijatelju Marku. „Isus će uskoro ponovo doći“, kazao mu je. „Ali On ne dolazi da nas kazni. On dolazi da nas povede na nebo.“

Marko je želeo da čuje još, pa ga je Danijel pozvao u subotnu školu. Sledeće subote, Marko je krenuo u crkvu s Danijelom. „Upoznao sam Marka sa učiteljicom i ostalom decom“, kaže Danijel. „Sedeo sam s njim i pomogao mu da nauči pesme i pokrete. Zajedno smo učili biblijski stih.“ Marku se dopao dolazak u crkvu pa je obećao da će pitati majku za dopuštenje da dođe opet. Danijel se nada da će Marko ubrzo moći ponovo da dođe. „Želim da Marko nauči da voli Isusa i bude spreman za Njegov dolazak“, dodaje Danijel.

Domenik

Domenikova komšinica je devojčica po imenu Blagica. Oni su prijatelji od svoje pete godine. Jednog dana dok su se igrali, Domenik je počeo da joj priča o crkvi. „Tamo pevamo pesme i slušamo priče o Isusu i biblijskim junacima“, kazao je.

Blagica nikad nije bila u crkvi pa je želela da dođe i vidi kako to izgleda. Domenik ju je pozvao da krene s njim sledeće subote. Roditelji su joj dali dozvolu i njoj se jako tamo dopalo. „Dok smo radili na crtežu iz biblijske priče, Blagica je upitala da li bi mogla da dolazi u crkvu svake sedmice“, kazao je Domenik. „Od tada je redovna u subotnoj školi.“

Deca često razgovaraju o onome što uče u subotnoškolskom razredu. Domenik je Blagici dao Novi zavet i nek oni zajedno čitaju biblijske stihove. „Ako ne razumem neki tekst, njega pitam za objašnjenje“, kaže Blagica. „Radosna sam što me je Domenik pozvao u crkvu.“

Sara

Sara ima 7 godina. Svojim prijateljima u školi priča o Isusu. „Ja im govorim da ih Isus voli i da će uskoro ponovo doći“, kaže ona. „Ponekad mi se oni smeju i kažu da to nije istina. Mnogi od njih ne veruju u Isusa. Ali ja se ne obeshrabrujem. Pričam im biblijske priče koje slušam u crkvi i pozivam ih da dođu i čuju sami za sebe. Do sada niko nije došao, ali ja neću odustati. Nastaviću da ih pozivam dok neko jednog dana ne prihvati da dođe.“

Bojana

Bojanina škola je prepuna đaka, pa oni idu na nastavu samo pola dana. Bojanin razred ide popodne što petkom predstavlja problem kada sunce rano zalazi.

Bojanina majka je rekla njenoj učiteljici za subotu, ali ona nije dala dozvolu Bojani da izađe ranije iz škole. „Loše sam se osećala i bila sam zabrinuta šta će Isus misliti“, kazala je Bojana. „Molila sam se da Bog pronađe način za mene da svetkujem subotu.“

Onda su vlasti donele zakon da osnovne škole moraju da raspuste đake na vreme kako bi stigli kući pre mraka. Bojana je bila tako srećna! Zнала je da je Bog uslišio njenu molitvu! U ponedeljak, utorak, sredu i četvrtak deca su išla kući pre mraka. Ali u petak ih je učiteljica zadržavala duže. Propustili bi autobus i morali bi da pešače kući. Bojana se molila Bogu da joj pomogne da izađe iz škole pre početka subote.

Odjednom, učiteljici je počelo da se vrti u glavi i morala je da sedne. Došla je direktorka i rekla deci da trče da uhvate autobus do kuće. Bojana je zahvaljivala Bogu dok je žurno išla prema autobusu.

Bojanina porodica molila se za učiteljicu i kasnije saznala da je dobro. „Učiteljica mi ne zadaje više probleme oko subote“, kaže Bojana. „Ja drugoj deci pričam da se Bog brine za nas i uslišava naše molitve.“

Dečaci i devojčice, deca koju smo jutros upoznali su misionari. Oni govore drugima da ih Bog voli. I mi možemo biti misionari tako što ćemo drugima pričati da ih Bog voli i tako što ćemo davati subotom svoj misioni dar.

Misioni odeljak

- Adventisti u Makedoniji su ushićeni što mogu da svedoče drugima o Božjoj ljubavi. Oni žele da izgrade crkvu i centar za obuku u kom će proslavljati Boga i učiti kako da turistima koji dolaze na odmor prenesu poruku o Isusu.

- Deo trinaestog subotnoškolskog dara pomoći će ljudima u Makedoniji da posvedoče o Božjoj ljubavi svima koji su voljni da slušaju.
- Molite se da Bog otvori vrata u Makedoniji kako bi mnogi predali svoje srce Isusu.

11. Sticati prijatelje za Isusa

Mihael ima 7 godina i živi u Makedoniji. [*Pokaži Makedoniju na karti.*] Mihaelov otac je pastor, pa on često ide s njim u posete. Jednog dana se poseta jednoj porodica odužila i Mihael je ogladneo. Njegovi roditelji zaustavili su se u malom restoranu da bi jeli.

Seli su i konobarica je došla da primi njihovu porudžbinu. Predala je porudžbinu kuvaru i vratila se da malo porazgovara sa njima.

Novo prijateljstvo

„Kako se zoveš?“, upitala je ona Mihaela.

„Ja sam Mihael“, kazao je on. „To je biblijsko ime. Ja imam Bibliju, a ti?“

Žena nije imala Bibliju, ali je rekla da ima neke knjige koje govore o Bibliji. „Jedna se zove *Dela apostola*, a druga *Velika borba*“, kazala je. „Sviđaju mi se!“

„Da“, odgovorio je Mihaelov otac uz osmeh. „To su *zaista* dobre knjige!“ Tata ih je znao jer su to adventističke knjige.

Konobarica je otišla po hranu i stavila je na sto. Sačekala je dok se tata pomolio Isusu za hranu. Nije bila velika gužva u restoranu, pa je žena ostala s njima u razgovoru.

Poklon u vidu dobrih vesti

Kada je porodica završila s obrokom, tata je otišao do auta po knjigu. Dao je Mihaelu knjigu da pokloni konobarici. „Puno ti hvala“, rekla je ona Mihaelu. „Da li znaš gde mogu nabaviti još ovakvih

knjiga?“ Mihael je izrecitovao tatin broj telefona. Žena se smejala dok ga je zapisivala. Onda je Mihaelovom tati dala svoj broj. Porodica je otpozdravila svoju novu prijateljicu i krenula kući. Jednog dana, nekoliko sedmica kasnije, tata je rekao porodici da ide u posetu ženi iz restorana. Želela je da naruči još knjiga. Kada je otišao da je vidi, kupila je nekoliko knjiga.

Tata je rekao Mihaelu da se moli za ovu ženu po imenu Žaklina. „Moli se da, dok čita knjige, prihvati Isusa kao svog Spasitelja“, kazao mu je. Mihael se na svakom porodičnom bogoslužjenju moli za teta Žaklinu.

Prenošenje dobre vesti o Bogu

Mihael voli da ide s tatom na podelu flajera na ulici. „Uvek podelim više nego tata!“, kaže Mihael. „Mislim da je to jer sam dete i ljudi se ne boje da uzmu flajer od mene. Ja im onda kažem – evo dobre vesti za vas. Tu možete da čitate o Isusu.“

Mihael se moli za ljude kojima podeli flajere. „Uvek treba da se molimo za druge“, kaže on. „Bog sluša naše molitve. Mi treba da budemo hrabri i da razgovaramo s ljudima o Isusu, jer Bog koristi naše reči da pomogne ljudima da zavole Isusa.“

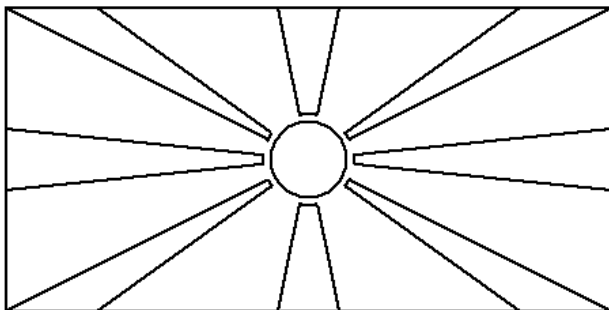
Mihael je u pravu. Mi treba ljudima da pričamo o Isusu i da se molimo za njih. A postoji još jedna stvar koju možemo da činimo. Ko zna šta je to? Da, možemo da dajemo subotom naš misioni dar. On pomaže ljudima širom sveta da saznaju da ih Isus voli.

Misioni odeljak

- Mnoge adventističke crkve širom sveta imaju više od 500 vernika. Zamislite da imate manje od 500 u celoj zemlji! Toliko vernika živi u Makedoniji.
- Većina crkava u Makedoniji su male, ali vernici se trude da svedoče drugima o Božjoj ljubavi, kao Mihael. Hajde da se molimo Bogu da pomogne ljudima u Makedoniji da predaju svoje srce Hristu.

Aktivnost

Makedonska zastava



NAIZMENIČNO ŽUTE I CRVENE TRAKE (ŠIRE SU CRVENE); KRUG JE ŽUT

12. Avanture u Bibliji

Johan je izašao iz školskog autobusa i odjurio prema obližnjoj modernoj staklenoj zgradi. Tog dana su imali jednodnevnu ekskurziju, a Johan je voleo takva putovanja.

„Deco“, pozvala ih je učiteljica. „Poređajte se ovde.“ Deca su se poređala, a pozdravio ih je čovek koji će ih voditi kroz izložbu koju su došli da vide. Zvala se 3D Biblija.

Johanova porodica je ponekad išla u crkvu, kada su bili posebni dani, ali on nije znao puno o Bibliji i Bogu.

Biblija – drevna i nova

Deca su zakoračila u nešto što je izgledalo kao stara islandska kuća gde je jedan čovek čitao iz drevne Biblije, a žena prela vunu. „Veliki deo naše istorije u Islandu povezan je sa Biblijom“, kazao je vodič. „Prva Biblija bila je prevedena na islandski i odštampana 1584. godine – pre više od 400 godina. Gotovo svaki dom na Islandu ju je imao i ljudi su je čitali svakog dana. Dođite da vidite jednu od tih antičkih Biblija.“

Johan je slušao kako čovek čita, kad ga je učiteljica potapšala po ramenu i podsetila da požuri.

„Evo jedne od originalnih islandskih Biblija“, kazao je vodič. „Može li mi neko ispričati neku priču iz Biblije?“

„Adam i Eva“, rekla je jedna devojčica.

„Nojeva barka!“, doviknuo je neki dečak.

„Isus“, tiho je kazala druga devojčica. „On se rodio u štalici i umro na krstu.“

Priča o otkupljenju

„Svi ste u pravu. Biblija počinje pričom o stvaranju, kako je Bog načinio ovaj svet. Ona govori o tome kako su Adam i Eva bili neposlušni Bogu i pojeli zabranjeno voće. Takođe, ona priča o tome da je Bog smislio plan da bi spasio svoju decu – tebe i mene – od greha, da bismo živeli sa Njim večno. Zbog toga se Isus rodio u štalici i dozvolio vojnicima da ga prikiju na krst kako bi umro za naše grehe.“

Vodič se pomerio kako bi deca mogla da vide velike Biblije koje su ležale ispod zaštitnog stakla.

Tako puno pitanja

Deca su sledila vodiča od jednog izložbenog dela o islandskoj kulturi do drugog, i na svakom od njih vodič je govorio o tome kako se Bog uklapa u naš svakodnevni život. Pre nego što su toga bili i svesni, stigli su do kraja. „Imate li još pitanja?“, upitao je vodič. Nekoliko dece podiglo je ruku. „Zašto je Isus morao da umre?“, pitala je jedna devojčica. „Zar nije mogao jednostavno da ostane na nebu?“

„Da li zaista verujete da je to što piše u Biblija istina?“, upitao je drugi dečak. „Moji roditelji kažu da je to samo priča.“

„Zašto se danas toliko loših stvari dešava u svetu?“, pitao je treći dečak. „Zašto se Bog ne otarasi đavola kako moj deka ne bi morao da umre?“

Odgovori na dečja pitanja

Vodič je odgovorio na svako pitanje, jedno po jedno. Zatim je poveo decu prema jednom zidu i pozvao ih da napišu kako im se dopala izložba i koji im je bio najomiljeniji deo. Deca su uzela markere i počela da pišu po zidu.

Neki su pisali na raznobojnim papirnim trakama koje su pridodali papirnom lancu nanizanom širom cele sobe. „Hvala vam za izložbu“, napisao je jedan dečak. „Naročito mi se dopao događaj o spasenju na moru i kako nas je Isus izbavio od greha.“

„Stare Biblije su prelepe“, napisalo je drugo dete. „Želela bih da čitam priče iz njih.“

„Kako vam se dopala izložba?“, upitao je vodič.

„Super!“ „Odlična!“ „Tužna.“ Deca su davala odgovore. „Želim opet da idem“, kazao je neko.

„Nisam imao pojma da je Isus umro za mene“, dodao je Johan.

Kako bi drugi čuli

Stotine dece u Islandu bilo je prošle godine na izložbi 3D Biblija. Mnogi njihovi roditelji su došli na posebna predavanja uveče. Bila je to prilika da ljudi čuju o Isusu na nov i ličan način.

Hajde da se molimo da deca i njihovi roditelji koji budu čuli priču o Isusovoj ljubavi predaju svoje srce Isusu.

Deo trinaestog subotnoškolskog dara sledeće sedmice pomoći će ljudima širom Evrope da čuju Božju priču o ljubavi na sličnoj izložbi. Hajde da damo veliki dar kako bi dečaci i devojčice, kao i odrasli, poželeli da žive zauvek sa Isusom.

Misionski odeljak

- Milioni ljudi širom sveta ne znaju da je Isus njihov prijatelj i Spasitelj. Mnogi od njih ne osećaju da je važno da saznaju ko je Isus i da On želi da bude deo njihovog života.
- Program 3D Biblija održan u Islandu, pomogao je da se ljudima govori o Bogu i Isusu. Oko 1600 ljudi je posetilo

izložbu ili predavanja u Islandu. Sada će taj program biti održan u drugim zemljama Evrope.

- Deo trinaestog subotnoškolskog dara pomoći će da milioni ljudi saznaju da Isus želi da bude deo njihovog života.

Program za trinaestu subotu

Ako će vaše odeljenje prezentovati program trinaeste subote za odrasle:

- Navežbajte jednu ili više pesama iz vesti ili sa vebajta i njih možete da pevate za vreme programa.
- Ohrabrite decu da donesu svoj dar za trinaestu subotu, 28. decembra.
- **Ako se vaše odeljenje neće pridruživati odraslima** sa posebnim programom, iznesite sledeći program u vašem razredu. Ukoliko želite, zamolite nekog tinejdžera da preuzme ulogu učiteljice, a mlađu školsku decu da uzmu uloge dece.

13. Hajde da im kažemo!

Učiteljica: Isus je rekao: „I propovedaće se ovo jevanđelje po svetu... i tada će doći pošljedak“ (Matej 24,14). Ako Isus neće doći dok svi ne čuju da ih Bog voli, šta mi možemo učiniti da kažemo drugima ovu dobru vest?

Dete 1: Možemo svojim prijateljima da pričamo o Isusu.

Dete 2: I drugovima iz razreda, i nastavnicima u školi!

Dete 3: Možemo imati poseban program u crkvi i pozvati sve u gradu da dođu! Ako budu došli, možemo im pričati o Isusu i pozvati ih da Mu predaju svoje srce!

Učiteljica: Ovo su sve dobre ideje. U našem sopstvenom gradu ima puno ljudi koji ne znaju da ih Isus voli. Ali kako ih možemo zainteresovati da dolaze na naše sastanke?

Dete 4: Ako ih osmislimo tako da budu *stvarno* interesantni, možda da im damo nešto posebno da vide ili rade na sastanku, više ljudi će doći.

Učiteljica: Odlična ideja! Upravo to je program 3D Biblija – izložba – neka vrsta istorijskog muzeja – koji poziva ljude da ušetaju i vide kako se Bog uklapa u njihov život i istoriju njihove zemlje. Transevropska divizija ga je isprobala u Islandu i mnogi ljudi su došli koji jedva poznaju Isusa. Školska deca su imala ekskurzije i videla antičke Biblije štampane u Islandu pre više od 400 godina. Videli su kako su ljudi bili izbačeni u brodolomu i saznali da Isus želi da nas spasi iz brodoloma sveta u kom živimo. Napisali su poruke o onome što su videli i stavili ih na zid. Dopala im se izložba. Mislite li da bi tako nešto bilo dobro imati i ovde?

Deca: Da! Da!

Učiteljica: Šta je sa ljudima koji žive u drugim zemljama? [*Kratka pauza.*] Naš trinaesti subotnoškolski dar koji smo danas doneli pomoći će da se ovaj poseban program, nazvan 3D Biblija, pošalje u druge zemlje Evrope i da se kroz njega, ljudima koji možda neće doći u crkvu, poruči da ih Isus voli.

Dete 2: Možemo da napravimo radio i televizijske emisije da bi čuli da ih Isus voli i da bi predali svoj život Njemu.

Dete 1: Možemo poslati misionare.

Učiteljica: I to su dobre ideje. Ali možda još bolje od slanja misionara u druge zemlje, možemo obučiti ljude koji žive u toj zemlji, da budu misionari. Oni već govore isti jezik i poznaju kulturu ljudi, zar ne? [*Deca se slažu klimajući glavu ili uzvikivanjem – da!*]

To je upravo ono što ljudi u dvema evropskim zemljama rade. U Makedoniji i Grčkoj [*pokaži ove zemlje na karti*] crkvene vođe otpočinju program obučavanja vernika kako da drugima posvedoče o Isusu.

E sada, _____ [*ime deteta 2*] je predložio/la da pozovemo ljude na sastanke u crkvu i tamo im pričamo o Isusu. Kako da napravimo interesantan program za ljude koji ne idu u crkvu?

Dete 2: Mogli bismo da imamo kreativne radionice!

Dete 4: Mogli bismo da pevamo zanimljive pesme sa pokretima! Ja volim pesme!

Dete 3: Mogli bismo da imamo hranu. Ljudi vole hranu.

Dete 1: Mogli bismo da napravimo sve to za decu, ali da pozovemo i roditelje.

Učiteljica: Pa, vi ste upravo opisali najzanimljiviji program koji ja mogu zamisliti! A jedna naša crkva u Engleskoj ga već ima. Zove se Džumbus crkva! Deca povedu svoje roditelje u crkvu zajedno sa sobom. Tako zajednički slušaju biblijsku priču s posebnom temom, a onda roditelji pomažu deci da urade kreativni rad zasnovan na priči. To kreativno remek delo pomaže deci da zapamte šta su učili u priči. (To je deo gde nastaje džumbus.) Zatim se svi okupe u crkvi da bi pevali pesme o Isusu. I na kraju (*kratka pauza*) okupljaju se oko zdravog obroka gde mogu da sednu i razgovaraju sa drugim roditeljima ili sa svojom decom. Toliko je zabavno da neka deca mole svoje roditelje ili bake i deke da ih dovedu u Džumbus crkvu. Oni bi radije došli tu, nego išli u park ili na igralište.

Džumbus crkva krenula je sa samo nekoliko dece, uglavnom adventističke, i sada ima gotovo 250 njih koji se jednom sedmično sastaju u subotu popodne. Ustvari, toliko mnogo dece iz grada dolazi da su adventistička deca zamoljena da ostanu kod kuće kako bi deca koja ne znaju mnogo Božjoj ljubavi, mogla da dođu i čuju nešto više.

Dete 2: Možemo li mi imati Džumbus crkvu ovde kod nas?

Dete 3: Daaaa, možemo li? [*Sva deca se pridružuju klimajući, moleći i td.*]

Učiteljica: Možemo da radimo na tome. Ali danas, hajde da se usredsredimo na zemlje Transevropske divizije [*pokaži na kartu*]. Naš trinaesti subotnoškolski dar koji smo danas doneli pomoći će ljudima širom ove divizije da nauče kako da svoje crkvene programe učine zanimljivim tako što će osnivati Džumbus crkve u svojim zemljama. Na taj način će hiljade dece moći da uvidi da crkva može biti zabavno mesto gde se upoznaje Bog.

Dok dajete svoj trinaesti dar danas, hajde da se molimo da on pomogne mnoštvu dece i njihovim roditeljima da čuju za Boga, bilo u Džumbus crkvi, na izložbi 3D Biblija ili kroz neki drugi projekat u čije svrhe će otići naš dar.

[*Molitva i dar*]

Hajde da pevamo!

Pevajte „Znam da Isus voli me“ na grčkom i makedonskom jeziku.

Znam da Isus voli me (grčki)

O hri stoš me a ga pa
Mu to lej-i i gra fi
Ta pe da kja ta mi kra
O hri stoš ta e vlo ji

Ne ma ga pa i
Ne ma ga pa i
Ne ma ga pa i
To lej i i gra fi

Znam da Isus voli me (makedonski)

Taj na jed na ma leć ka
Doz naf od bi bli a ta
Si te ma li de ći nja
Bo žje sen mi le ni ci

I-sus me sa ka
I-sus me sa ka
I-sus me sa ka
Znam od bi bli a ta

*DA BISTE ČULI OVU PESMU NA MAKEDONSKOM JEZIKU, IDITE NA WWW.ADVENTISTMISSION.ORG I KLIKNIŠE NA *CHILDREN'S MISSION*. ZATIM NA „ARCHIVES AND DOWNLOADS“ I IZABERITE „SEE IT, SAY IT“ IZ DESNE KOLONE.

Hajde da jedemo!

Pogačice - Engleska

Pogačice (*scones* na engl.) su fini biskviti koji se obično služe uz čaj i džem, prava britanska poslastica.

2 šolje brašna
2 kašičice praška za pecivo
½ kafena kašičica soli
4 supene kašike putera
⅓ šolje šećera
½ šolje mleka

Zagrejati rernu na 220° C.

Sipati brašno, prašak za pecivo i so u jednu činiju. Prstima umešati puter u to dok se ne naprave kao hlebne mrvice. U to dodati šećer i dovoljno mleka da se oblikuje meko testo (nemojte preterati s mlekom da testo ne postane lepljivo).

Staviti testo na pobrašnjenu površinu i mesiti dok se svi sastojci skladno ne izmešaju. Razviti testo na 5cm debljine. Secite ili vadite

šoljom krugove od oko 5cm u prečniku i ređajte ih na pripremljeni papir za pečenje u plehu. Pecite 10 do 15 minuta dok ne požute.

Kada budu spremne za poslužjenje, isecite ih po dužini i namažite slatkom pavlakom i džemom. Poslužite na lepom porcelanu uz šolju čaja sa mlekom i šećerom po ukusu. Tako to rade Britanci.

Supa od belog pasulja - Grčka

- 450 grama pasulja
- 1 veliki crni luk
- 2 supene kašike maslinovog ulja
- 1 zelena babura
- 1 crvena babura
- Soli i bibera (po želji, po ukusu)
- 200-350 gr tečnog paradajza
- Malo tucane aleve paprike (po želji)

Operite pasulj dobro. Stavite ga u šerpu i prelijte vodom (barem 8 cm iznad pasulja). Neka proključa bez poklopca, a onda neka kuva oko sat vremena. Dodajte *ključalu* vodu pasulju kada zatreba.

Isecajte crni luk i izdinstajte ga na maslinovom ulju dok ne ogrežne. U to dodajte krupno seckane paprike; neka kuva oko 5 minuta. Zatim dodajte tečni paradajz i alevu papriku (ako je koristite) i neka se to kuva na tihoj vatri oko 10 do 15 minuta.

Kada je pasulj već skoro gotov, dodajte mešavinu crnog luka i paradajza i neka se to zajedno kuva oko 15 do 20 minuta da bi se po-mešali ukusi.

Grčka salata

- 3 ili 4 srednja zrela paradajza, isečena na kolutove
- 1 crveni luk, presečen na pola i zatim tanko iseckan
- 1 krastavac, iseckan na kolutove
- 5 do 10 crnih maslina (celih ili seckanih)
- soli po ukusu
- ¼ kafena kašičica origana

¼ šolja izmravljenog feta sira
2 supene kašike maslinovog ulja

U jednu činiju stavite paradajz, crni luk i krastavac. Pospite preko so i origano. Dodajte izmrvljenu fetu i maslinovo ulje. Nežno protresite činiju i poslužite.

Grčki jogurt sa medom

Pospite med preko grčkog jogurta da biste dobili ukusan, vrlo grčki desert. Služite uz činiju mandarina ili nekog drugog svežeg voća.

Sarme od vinove loze

Iako je potrebno vreme da bi se ovo jelo napravilo, sarme od loze vinovog lista su popularno grčko jelo. Ima ih u mnogim etničkim restoranima.

Materijali za vođe

Slede neke informacije koje su se pokazale korisnima u pripremanju dečjih vesti.

Posetite naš vebaj za dodatne fotografije, recepte i razne aktivnosti koje možete odštampati kako bi ovo vreme u subotnoj školi bilo što zanimljivije za decu. Idite na www.AdventistMission.org. Kliknite na „Resources“, zatim „Children’s Mission“ i idite na tekuće tromesečje, pa odaberite željenu aktivnost.

Vaš internet pretraživač će vam možda dozvoliti da odštampane dečje misionijske molitvene kartice kao fotografije u punoj veličini, i to će vam biti odličan dodatak koji ćete moći da pokažete deci za vreme vesti iz sveta. Idite na www.AdventistMissions.org i kliknite „Children’s Mission“. Zatim „Archives/Downloads“ na kraju leve kolone. Pronađite pdf fajl pod nazivom „MissionCardsForKids“ i otvorite ga. Odštampane stranicu koju želite birajući pri tom opciju „fit to page“.

DVD Adventistička misija je besplatan video koji prikazuje priče iz zemalja o kojima čitamo tokom tromesečja, kao i iz crkvene misije širom sveta. Zamolite svog pastora da vam nabavi jedan ili skinite željeni video sa veb sajta. Idite na www.AdventistMission.org i kliknite na DVD u odeljku „Resources“ na sredini stranice.

Za više informacija: Potražite na internetu informacije o zemljama o kojima čitamo. Ili idite u turističku agenciju da biste dobili brošure o Engleskoj, Grčkoj, Makedoniji ili bilo kojoj drugoj zemlji Transevropske divizije, kako biste oslikali kulturu svake zemlje.

Korpica za dar: Dečji dar ovog tromesečja pomoći će da se otpočne program Džumbus crkva u svim zemljama Transevropske divizije. Odšampajte kartu divizije (naći ćete je na www.AdventistMission.org, zatim kliknite na „Archives/Downloads“ u levom donjem uglu. Pronađite pdf sa kartom da biste je odšampali). Odšampajte i slike dece sa misionarskih kartica koje takođe imate na sajtu. Svaki sedmice kada deca ostvare svoj misionarski cilj, dodajte po jednu fotografiju na kartu.

Podsetite decu da njihov sedmični misionarski dar i 75 procenata trinaestog dara pomaže crkvi širom sveta da prenese dobru vest o Isusu. Ostatak trinaestog dara ide za posebne projekte navedene na zadnjoj korici subotnoškolske pouke za odrasle.

Transevropska divizija				
Unije	Crkve	Grupe	Verništvo	Populacija
Jadranska	103	13	3,707	9,654,000
Baltička	89	0	6,531	6,768,000
Britanska	257	42	33,878	67,560,000
Danska	45	1	2,527	5,681,000
Finska	70	5	4,952	5,387,000
Mađarska	105	18	4,700	9,972,000

Holandska	56	8	5,059	16.694,000
Norveška	62	2	4,555	4,952,000
Poljska	116	32	5,781	38,222,000
Jugoistočno-evropska	210	8	7,968	16,080,000
Švedska	36	3	2,757	9,447,000
Pripojena polja (Kipar, Grčka, Island)	18	12	1,111	12,462,000
Ukupno:	1,167	144	83,526	202,879,000

STATISTIKA JE DO OKTOBRA 2012.

Projekti:

- Evanđeoski centar u Ohridu, Makedonija
- Internacionalna crkva i evanđeoski centar u Atini, u Grčkoj
- Renoviranje ženskih spavaona na Njubold koledžu, u Engleskoj
- Izložba 3D Biblija koja ilustruje Božju ljubav kroz teme velike borbe širom divizije
- DEČJI projekat: Džumbus crkva, porodični misioni program širom divizije.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
 Beograd, Radoslava Grujića 4
 Pripremljeno u odeljenju za decu pri Glavnom odboru
 Odgovara: Ana Grujičić
 Umnoženo u kancelariji izdavača - 2013.
 Za internu upotrebu